

Proč by křesťané měli podporovat Izrael

Mike Evans

přeložila Miroslava Polová

Mike Evans

Proč by křesťané měli podporovat Izrael

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

Copyright © 2011 by Mike Evans

This work is authored by Dr. Mike Evans
and is reproduced with his permission.

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2015

Translation © Miroslava Polová, 2015

Cover © Renata Brtnická, 2015

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,

Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,

www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7387-828-3

Izrael. Podle všech kritérií maličká země. S ani ne osmimiliónovou populací a rozlohou* srovnatelnou se státem New Jersey – pátým nejmenším státem USA – by měla být role Izraele na světové scéně poměrně menší. Přesto těžko uplyne den, kdy by Izrael a izraelsko-palestinský mírový proces nedominovaly přehledu zpráv ze světa.

Izrael byl vždycky obklopen nepřáteli. Pouhý den po čtrnáctém květnu 1948, kdy se Izrael znovu zrodil jako suverénní stát, byl napaden svými mnohem většími arabskými sousedy, podporujícími Palestince. Izrael byl schopen přežít jen díky milosti a ochraně Boží. Po léta je tento maličký ostrůvek svobody znovu a znovu sužován zákeřnými i otevřenými útoky zlotřilců, kteří se ho snaží zničit.

Dnes je Izrael ještě izolovanější než dřív. Všichni jeho sousedé proti němu brojí ať aktivně, nebo alespoň tím, že poskytují útočiště těm, kdo ho napadají, a Izrael se brání už

* přibližně 3,5× menší než ČR (pozn. red.)

nepřetržitě. Jen od sjednocení Jeruzaléma došlo v této biblické zemi k téměř deseti tisícům teroristických útoků. Pouze v samotném Jeruzalémě bylo více sebevražedných bombových útoků než v jakémkoli jiném městě na světě.

Jak opakovaně zdůrazňuje můj více než třicet let dobrý přítel, premiér Benjamin Netanjahu, podstata sporu nespočívá v Palestinském státě, rozdělení Jeruzaléma, osadách, kontrolních stanovištích, bezpečnostní bariéře nebo hranicích. Podstata sporu spočívá v samotném právu Izraele existovat jako národ. Většina arabského světa dosud odmítá tento prostý fakt přijmout.

A nejenže se většina arabského světa domnívá, že Izrael nemá právo existovat jako *stát*; oni se domnívají, že právo existovat nemá ani židovský *lid*. Odpor arabských zemí vůči izraelským národním aspiracím byl vždycky spojen s fundamentálním odporem muslimského světa k právu židovského lidu na existenci jako takovou. Cílem Arabů nikdy nebylo mírumilovné soužití, oni nehodlali dokonce ani nechat Židy žít bez vlastního státu, rozptýlené v jiných zemích. Skutečným cílem bylo neuznání, a ve své nejhorší a definitivní podobě úplné vyhlazení samotné židovské rasy.

To je důvod, proč se palestinské děti od nejútlejšího věku učí Židy nenávidět a zabíjet a proč islámský svět pořádá pouliční oslavy pokaždé, když je prolita židovská krev. To je důvod, proč mrzačení a vraždění Židů představuje v radikální islámské teologii tu nejvyšší životní metu, po níž mnohé palestinské matky touží pro své děti.

Antiizraelský postoj se stal de facto novým antisemitismem. Činí z Izraele nového ‚kolektivního Žida‘, čímž ospravedlňuje útoky na jednotlivé Židy jako na konkrétní elementy státu. Z této nenávisti – a z ničeho jiného – ve skutečnosti pramení vraždy a terorismus.

Je s podivem, že přesto vidí většina světa ohrožení míru spíš v maličkém demokratickém Izraeli než v mocnostech libujících si v teroru a násilí, které ho obklopují.

Počínaje Harry Trumanem, který tento nový stát uznal jako první, je přátelství mezi Amerikou a Izraelem vrcholně důležité pro úspěšnost prezidentů. Jenže Amerika a Anglie, národy, které tak dlouho stály při Izraeli, v posledních letech od své tradiční podpory ustupují. Ohrožujeme tím sami sebe, protože právě teď stojíme na osudové křižovatce, na křižovatce, kde se rozhoduje o budoucnosti našeho světa. My nesmíme ve své roli zklamat,

my musíme bojovat a bitvu o přežití Izraele vyhrát.

Promlouvám na konferencích a církevních shromážděních po celé Americe a ta zásadní otázka, kterou neustále dostávám, zní: „Proč bych já měl podporovat Izrael – co má Izrael se mnou, s Amerikou společného?“ Příteli můj, Izrael má s tebou, s tvou rodinou, s tvou zemí společné všechno. Stručná odpověď, proč bys měl podporovat Izrael, zní, že žehnáním Izraele sám budeš požehnán:

„I řekl Hospodin Abramovi: ,Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ (Gn 12, 1-3)

Jako křesťan, který věří Bibli, bys měl podporovat Izrael prostě proto, že to nařizuje Bůh.

Ale tuto knihu jsem napsal pro ty z vás, kdo chtějí obsírnější odpověď. Zastávám se Izraele jako váš vyslanec desítky let. Při podporování židovského lidu čelím jak teroristům, tak vrcholným představitelům světové politiky. Myslím, že neexistuje služebník evangelia, který

by se vyslovoval ve prospěch Izraele více než já, a zde je mých hlavních deset důvodů, proč bys i ty měl podporovat Izrael.

**1. PROTOŽE BŮH ŘÍKÁ, ŽE POŽEHNÁ
TĚM, KDO ŽEHNAJÍ IZRAELI,
A PROKLEJE TY, KDO IZRAELI ZLOŘEČÍ**

(Gn 12,3)

*„Hospodin ať požehná ti ze Sijónu, abys viděl
dobro Jeruzaléma po všechny dny svého žití.“*

(Ž 128,5)

Nejprve si proberme myšlenku, že naše požehnání či prokletí je spojeno s naším postojem k Izraeli, a začněme tím, že se vrátíme do nedávné historie.

Na Madridské mírové konferenci jsem v šoku ztratil řeč a jen jsem strnule hleděl do očí našeho amerického prezidenta. Tuto konferenci ve Španělsku v r. 1991, na konci války v Perském zálivu, zahajoval prezident George H. W. Bush. Izraeli tehdy nebylo umožněno vstoupit do koalice, protože všechny antisemitské arabské státy hystericky protestovaly. A jako by to nestačilo, tak náš prezident Izrael požádal, aby nereagoval na bombardování raketami SCUD 38, a Izrael jeho žádosti vyhověl. Na konci války mu to bylo vynahrazeno zmrazením záruk na půjčku deseti miliard dolarů. Jednalo se o peníze potřebné na ubytování pro uprchlíky, převážně ruské Židy.

Navrch se nepřátelům Izraele dostalo toho zadosťučinění, že byl Izrael předvolán do Madridu, aby se výměnou za mír vzdal části území – za mír, který nikdy nenastal. A jako by to ještě nestačilo, tak jen samotná Sýrie dostala od Spojených států miliardu dolarů. Tyto peníze byly vynaloženy na nákup severokorejských raket určených proti Izraeli. Mnoho z nich je v Libanonu v rukou palestinské teroristické organizace Hizballáh. Tyto rakety jsou namířeny na izraelská města.

Dokonalá bouře

Právě když prezident George H. W. Bush zahajoval v královském paláci v Madridu onu mírovou konferenci, zrodila se v severním Atlantiku *Dokonalá bouře* (ta, která se proslavila ve filmu) a stvořila největší vlny, jaké kdy byly v této oblasti zaznamenány. Tato bouře putovala tisíc mil z ‚východu na západ‘ (na rozdíl od obvyklého směru ze západu na východ), narazila na východní pobřeží Spojených států a nahnala třicet pět stop vysoké vlny na Kennebunkport, domov prezidenta Bushe v Maine. Byla to jedna z nejhorších bouří v americké historii – výši uplatněných

pojistných nároků se zařadila do první desítky. Když se pak Madridská konference přesunula k pokračování územně-mírových rozhovorů do Washingtonu, udeřil na Floridu hurikán Andrew. Napáchal strašlivou spoušť, způsobil škody zhruba za třicet miliard dolarů, připravil o domov sto osmdesát tisíc Američanů a zajistil si tak místo v první desítce největších pohrom v americké historii.

„Avšak lid, ti, kteří se znají ke svému Bohu, zůstanou pevní a budou podle toho jednat.“
(Da 11,32)

Každý národ v historii, který pozvedl ruku proti Izraeli, byl proklet. A každý národ, který zehnal Izraeli, byl požehnán.

„Kdo se vás dotkne, dotkne se zřetelnice mého oka.“ (Za 2,12)

Tou nejmocnější zbraní z nebeské zbrojnice je modlitba. Bůh modlitbu vyslyší. Klíčem k přežití Ameriky je Izrael. K jedenáctému září by nikdy nedošlo, kdyby Amerika v předchozích letech Izrael podporovala, a nikoli ho naopak oslabovala podporou teroristů jako Arafat. My nesmíme vysílat případným teroristům žádné signály, že zločiny se vyplácí a že Amerika je slabá. Před dvaadvaceti lety se Izrael postavil po bok světových národů a palběným leteckým útokem zničil irácký jaderný

reaktor Osirak. Celý svět včetně Ameriky za to Izrael odsoudil. Ale odvážný čin Izraele možná jedenáctého září zachránil život miliónům Američanů.

V roce 1980 jsem dělal interview s Isserem Harelem, který v letech 1947–1963 řídil izraelskou tajnou službu Mosad. *The Jerusalem Post* publikoval 30. září 2001 o tomto interview článek s názvem *Amerika: Terč*, který vám pomůže porozumět, jak je situace vážná.

Jednoho zářijového večera v roce 1980 jsem se v Tel Avivu posadil s bývalým šéfem Mosadu Isserem Harelem k rozhovoru o arabském terorismu. Když mi nabídl šálek horkého čaje a talíř sušenek, zeptal jsem se ho: „Myslíte si, že terorismus přijde do Ameriky, a pokud ano, tak kam a proč?“

Harel se zadíval na svého amerického hosta a odpověděl: „Obávám se, že k vám do Ameriky přijde. Amerika má sílu, ale nikoli vůli bojovat s terorismem. Teroristé mají vůli, ale nikoli sílu bojovat s Amerikou – ovšem to se časem může změnit. Za arabské petrodolary se dá pořídit víc než jen stany.“

Pak Harel pokračoval, pokud jde o to, kam: „Symbolem svobody a kapitalismu je New York. Nejspíš zaútočí na Empire State Building,

vaši [v té době] nejvyšší budovu a symbol vaší moci.“

V zajetí svého západního myšlení jsem poznal, že Amerika je oddaným a zánickým stoupencem boje s terorismem. Harel se usmál a řekl: „Vy zabijete mouchu a slavíte. My žijeme s mouchami dnes a denně. Jedna zemře a sto dalších jí přiletí na pohřeb.

Pokud dojde ke směně ‚území za mír‘,“ pokračoval posléze, „výsledkem podle mě bude, že Amerika dočasně mír získá, protože právě Západ tlačí na Izrael, aby odevzdal Arafatovi své území. Ale jakmile vypustíte z láhve džina appeasementu, vyrostete a nakonec se obrátí proti vám. A časem se ocitne pod palbou i samotná Amerika.

I Hitler pobíjel nejprve Židy, pak křesťany. Stejně tak i u kořene jejich [teroristů] zuřivé nenávisti leží naše kultura a demokracie. Protože pokud my máme pravdu, tak oni se mýlí.“

O jedenadvacet let později se první část Harelova proroctví splnila – samozřejmě až na to, že tou dobou už Empire State Building vysoce přerostla dvojčata Světového obchodního centra. Ovšem ta druhá část jeho chmurného proroctví, ta se splnila mnohem dřív.

Psal se rok 1982, Izrael vyhlásil soukromou válku proti terorismu a upadl do Libanonu,

aby vymýtil Arafatovy teroristické základny. Mne pozval Reuven Hecht, poradce premiéra Menachema Begina, do New Yorku, abych se s premiérem sešel ještě před jeho plánovanou schůzkou s prezidentem Ronaldem Reaganem. Hecht se zrovna setkal ve Washingtonu s ministrem zahraničí Alexanderem Haigem, který mu sdělil, že Amerika změnila názor a že dál izraelskou válku proti terorismu v Libanonu podporovat nebude.

Begin byl v šoku. Západ – jehož letadla teroristé sestřelovali ze vzduchu a jehož diplomaty, vojáky i civilisty vraždili – se najednou pustil do boje za záchranu právě té organizace, která byla za tyto ohavné činy zodpovědná. Ale nakonec americký nátlak převážil a deset tisíc Arafatových teroristů z OOP bylo i s puškou v ruce eskortováno z Bejrútu na bezpečné základny v Tunisu a v dalších arabských zemích. Nářek izraelských matek, jejichž synové zemřeli v Libanonu a které stály před Beginovým bytem a křičely „Vrahu!“, byl nad Beginovy síly. Rezignoval a odešel jako zničený, zlomený člověk.

Od té doby zabili teroristé, naverbovaní, vy-cvičení a vyzbrojení na územích kontrolovaných Arafatovou Palestinskou samosprávou, stovky izraelských civilistů a tisíce zranili. Na

Západním břehu a v pásmu Gazy operovaly kromě Hizballáhu i buňky Usámy bin Ládina – a to všechno s Arafatovým požehnáním.

Pak vyhlásil válku proti terorismu i Arafat, a zatímco si sezval zástupce tisku, aby ho vyfotografovali, jak okázale dává krev obětem útoků na Ameriku, jeho palestinská policie šikanovala žurnalisty, kteří na ulicích natáčeli rozjásané Palestince oslavující útoky z 11. září – to všechno mělo zjevně za cíl ponouknout islámské státy, aby se k této antiteroristické koalici přidaly.

Dokonce i Arafatův hamáský nástupce vyhlásil, že Hamás je ochoten dočasně se zdržet sebevražedných útoků v Izraeli, „pokud nebude vyprovokován“. Dokážete si představit například Usámu bin Ládina nebo někoho podobného, jak říká: „Zdržím se sebevražedných útoků proti Americe, pokud nebudu vyprovokován – a teď mi dovolte vstoupit do antiteroristické koalice.“?

Izrael a Amerika sdílejí ty samé demokratické hodnoty, jimiž teroristé opovrhují a které se snaží zničit. Pro Američany je představa, že Arafat, otec islámského terorismu, přestal terorismus podporovat, absurdní. On naopak rozmáhání teroru v Americe obhajoval. Ovšem Arafatovi stoupenci z liberální levice ve Spoje-

ných státech věřili (a dosud věří), že některé teroristy lze řadit do kategorie dobrých a některé do kategorie špatných. To je jistá cesta do pekel.

Byl jsem tak přesvědčený, že má Harel pravdu, že jsem v roce 1999 napsal román s názvem *The Jerusalem Scroll*, v němž Usáma bin Ládín získá od ruské mafie jadernou bombu a pokusí se vyhodit do povětří New York a Los Angeles. Těžko vědět, jestli by se o obé nepokusil. Ale díky Bohu neměl jadernou bombu.

V Bibli, v Lukášovi 7,5 je psáno něco úžasného: *„neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl.“* Židovští starší z Kafarnaum požádali Ježíše, aby přišel a uzdravil setníkova služebníka, který měl smrt na jazyku. Byl to pohan. Židé řekli Ježíšovi, že si zaslouží požehnání, protože on je požehnáním. Že vykonal pro židovský lid úžasné skutky milosrdenství.

Podobný příběh lze nalézt ve Skutcích 10. V Cesareji vybral Bůh prvního nežidovského věřícího, jemuž se mělo dostat evangelia. Proč? Odpověď je opakovaně v knize Skutků. V kapitole 10, verš 2: *„Byl to [Kornélius] člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu.“* Kdo byli ti

lidé, vůči nimž byl Kornélius štědrý? Byli to Židé! Skutky 10,4: „*Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe.*“ A znovu ve Skutcích 10,31: „*Bůh vyslyšel tvou modlitbu a ví o tvých dobrých skutcích.*“ Třikrát v jedné kapitole je uvedeno, jak prakticky vyjádřil zbožný člověk svou bezpodmínečnou lásku k židovskému lidu. A tak Bůh Kornélia vybral, aby se stal prvním nežidovským domem, jemuž se dostane evangelia, a prvním, jemuž se dostane vylití Ducha svatého.

Není pochyb, že prosperity (Gn 12,3) a uzdravení (L 7,1-5) se dostalo nejdříve nežidovským věřícím. Židovský lid a národ Izraele byli požehnání prakticky, jim se dostalo požehnání na Hospodinův příkaz.

Požehnám vám

Důvod, proč by křesťané měli z celého srdce podporovat židovský národ a jeho milovanou zemi Izrael, je v jistých ohledech sobecký, ale přesto pádný. Poté, co Bůh Izraele slíbil Abrahamovi, že z něj udělá velký národ, slíbil: „*Požehnám těm, kdo žehnají tobě.*“ (Gn 12,3) Jisté, Abrahamovými potomky jsou skrze Izmaela a Ezaua i arabské národy, což je pro křesťany

dostatečný důvod, aby žehnali i Arabům. Ale už jsme viděli, že věčná Boží smlouva byla předána Izákovi, Jákobovi a dvanácti kmenům Izraele. To znamená, že požehnání slíbené Bohem Izraele se dostane těm, kdo žehnají zejména židovskému lidu.

Jak můžeme Židům žehnat? To lze mnoha způsoby. Jedním z nejdůležitějších a nejzřejmějších je podporovat jejich Bohem dané právo žít ve své biblické Zaslíbené zemi a zejména ve svém věčném hlavním městě Jeruzalémě. Smutným faktem je, že mnoho vlád, mezinárodních organizací, muslimských uskupení a dokonce i někteří křesťané toto Bohem dané právo neuznávají. Pokud jde o nás křesťany, tak takový nebiblický postoj oslabuje naše svědectví, oslabuje národ Izraele, oslabuje Ameriku a posílá duše našeho národa na scestí. Troufneme si to nazvat konspirací?

Díky nechuti či odmítání podporovat Židy a jejich právo na návrat do své dávné domoviny nám může uniknout Boží požehnání. Ale může to dopadnout i hůř, může nám dokonce hrozit, že nás Stvořitel prokleje. Bůh sám varuje lidstvo před tímto nebezpečím: „*proklej ty, kdo ti zlořečí.*“ (Gn 12,3)